

A photograph of two young boys standing on a large, fallen log in a forest. The boy on the left is wearing a dark baseball cap, a colorful graphic t-shirt, and dark pants. The boy on the right is wearing glasses, a dark blue hoodie, and brown pants. They are both smiling at the camera. The background is a dense forest of evergreen trees.

**OZVĚNY
Z ORATOŘE
2/2017**

OBSAH:

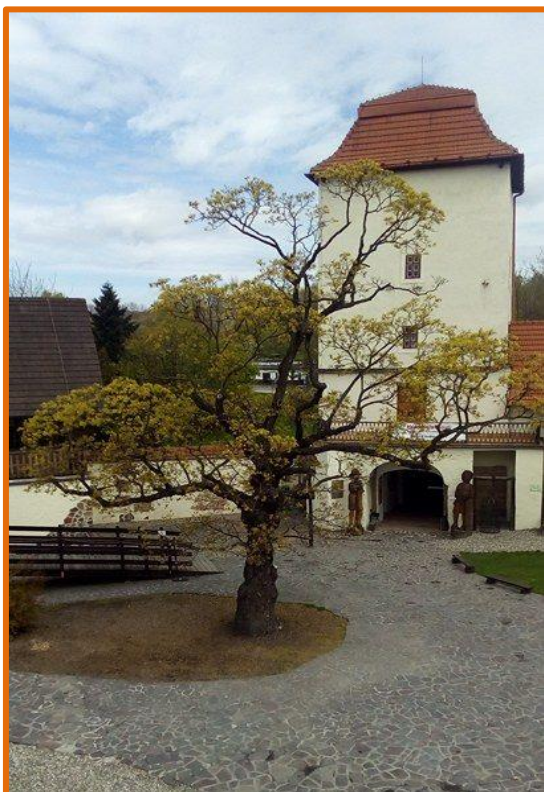
Po stopách hradů	3
Dobrovolníci na pobočce Město	5
Velikonoce jsou tady	7
Hledej pokoj	9
Velikonoce na tři způsoby	10
12 hodinový volejbalový (pol)maratón	11
Velikonoce na hradě	13
Nadace OKD pomáhá	14
Slovo ředitele	15

PO STOPÁCH HRADŮ

Uběhl už nějaký ten čas a opět se setkáváme na stránkách našeho střediskového čtvrtletníku. Rád bych se s Vámi podělil o několik zážitků z naší víkendové akce „Po stopách hradů“, která měla za úkol, přiblížit a snad si i trochu na vlastní kůži vyzkoušet život našich předků na středověkém hradě. Program již zmíněné víkendovky započal jeden dubnový páteční podvečer setkáním účastníků u dobré večeře ve stylu středověku, kde měli děti možnost ochutnat jídlo našich předků. S naplněnými břichy jsme před spaním shlédli film „Ať žijí rytíři“, který v nás probudil touhu po romantickém rytířském životě plném dobrodružství a boje o šlechtné srdce urozené dámy.

Po ranním budíčku a „rytířské“ snídani jsme vyrazili vstříc dobrodružství, čekající nás na slezskoostravském hradě. Po překonání jisté části naší pouti autobusovou dopravou jsme vyrazili, tentokrát již na vlastních nohou zhruba 2 km dlouhou procházkou krásnou přírodou až k úpatí hradního návrší u soutoku dvou řek, a to Lučiny a Ostravice, kde se před mnoha staletími rozhodl hradní pán postavit si svůj nedobytný hrad.

Kvůli ne příliš krásnému počasí jsme byli téměř jedinými návštěvníky. A i díky této skutečnosti jsme si mohli hrad dosyta prohlédnout a doslova i prozkoumat, což jsme využili beze zbytku, hlavně v expozici útrpného práva na středověkých mučících nástrojích.

Neméně lákavě nás také zvalo k návštěvě hradní sklepení, ve kterém se nalézá expozice strašidel a bájných tajemných bytostí. V hradní věži jsme se nechali unášet na vlnách vůní nejroztodivnějších bylinek a koření, které naši předci používali jak na léčení, tak i v kuchyni. Po důkladném průzkumu všech hradních zákoutí pomaličku nastal čas loučení se s romantickými představami života hradního pána a nezbývalo nám nic jiného, než se vydat na cestu zpět k domovu.

Nuže a co dodat závěrem? Snad jen to, jak končí každá správná pohádka – zazvonil zvonec a víkendovky byl konec...

Pavel Toman

DOBROVOLNÍCI NA Pobočce Město

Máme za sebou první školní rok, kdy se naši mladí odchovanci ve věku 12 a více let zapojují do příprav programu střediska Don Bosko na pobočce Město. Za tu dobu se vytvořil kolektiv 5-8 dětí, které více či méně pravidelně docházejí na schůzky dobrovolníků a pracují na sobě v oboru dobrovolnictví.

Za ten školní rok udělali účastníci velký krok kupředu. Dozvěděli se základní informace o práci se školní mládeží, ale nejvíce je bavila praxe. První pololetí bylo spíše teoretické, dobrovolníci se dozvěděli, jak důležitá a prospěšná je práce dobrovolníka a co vše obnáší, vyzkoušeli si kompletně naplánovat akci včetně přípravy, sestavit dotazník, zhodnotit akci, seznámili se s různými deskovými hrami, které by mohli použít v praxi a pomáhali při větších akcích jako Mikuláš, vánoční besídka, nebo karneval. Druhé pololetí již bylo praktické. V únoru a březnu si každý dobrovolník vybral jeden zájmový útvar, ve kterém pomáhal. V dubnu a květnu připravují dobrovolníci každý týden jednu aktivitu pro klienty střediska, kterou poté zhodnotíme a řekneme si, co bylo dobré a co by se dalo udělat jinak, nebo lépe. V měsíci červnu pak čeká dobrovolníky odměna a poděkování za jejich práci v podobě tří denního výjezdu, na kterém si užijeme spoustu aktivit, ale také budeme plánovat akce na příští školní rok. No a o prázdninách je čeká praxe na střediskových příměstských táborech. Každý dobrovolník si vybral tábor, na kterém by chtěl pomáhat a získat tak další zkušenosti.

Musím říci, že první rok dobrovolníků se vydařil a věřím, že tito teenageři budou příslibem i do budoucna a že jim tyto zkušenosti přinesou pozitivní dovednosti a poznatky do jejich života.

Jirka Matuš

dobrovolník František s dětmi v Praze

„VELIKONOCE JSOU TADY“ Česko-polská víkendovka

Již po několikáté jsme měli možnost setkat se s našimi polskými kamarády v rámci udržitelnosti projektu česko-polské spolupráce s názvem „Na druhé straně zrcadla – zvyky, tradice a kulturní rozdíly na obou stranách Olše, Po drugiej stronie lustra - zwyczaj, tradycje i różnice kulturowe po obu stronach Olzy“. Tentokrát jsme se setkali v sobotu, 25. března na středisku ve městě na tvořivých velikonočních dílničkách. V rámci diskuzí jsme se dozvěděli, jak slaví Velikonoce naši polští přátelé.

Víkendovku jsme pojali v duchu tradic. Na dílničkách bylo připraveno několik stanovišť, u kterých se vyráběly různé symboly Velikonoc. Děti byly rozděleny do skupinek tak, aby si společně pomáhaly. Každá skupinka byla vždy u jedné aktivity. Malovala se vejčíčka tradiční voskovou technikou i mramorováním. Při mramorování

se speciální barvy nakapou do vody a vajíčka se do ní ponoří. Barvy se jakoby „nalepí“ na vajíčko a po zaschnutí se vajíčko dozdobí. Můžeme je položit klasicky do ošatky, mít je jako zápich, nebo zavěsit na větvíčku. U dalšího stanoviště se vyráběly ozdobné krabičky a různé typy zápichů. Bylo možno vyrobit si velikonoční přání i s obálkou. Největší zájem ale byl o výrobu karabáčů (pomlázky). Pan Martin se nestačil ani nadechnout, stále měl zájemce kolem sebe. Všichni polští kamarádi, jak kluci, tak děvčata, si vyrobili vlastnoručně pomlázku. V Polsku totiž karabáče neznají. Každý účastník si tak s sebou domů odvezl moc pěkné výrobky.

Nechybělo ani malé občerstvení, které jsme napekli. Nazdobili jsme si velikonočního beránka a pochutnali si na štrúdlu a bábovce. Příjemnou atmosféru nám zajistilo i hezké slunečné počasí.

Anička Palowská

HLEDEJ POKOJ

Koncem dubna se v našem středisku na Šumbarku uskutečnila netradiční víkendová akce pod názvem „Hledej pokoj“. Vznikla na základě nabídky účasti v soutěži malování pod stejným názvem. Naši klienti se tak mohli zaměřit v klidu na duchovní a jiné hodnoty a zájmy, které jim přináší pokoj. Bylo až překvapivé, jak rozdílný může být pro člověka pohled na zdroj pokoje pro něho samotného. Viděli jsme, že co pro někoho je duchovní náplň života, to pro druhého může být

sportovní vyžití, tanec, hudba, četba, počítačové žánrově zaměřené hry, luštění křížovek a sudoku ... Že nevěříte? Můžete se o tom sami přesvědčit, protože podobná akce by se mohla pro překvapivě velký zájem do budoucna opakovat. A asi bychom opět nebrali ohled na

věkovou kategorii účastníků. Vždyť na takových akcích jsme jako jedna velká rodina 😊.

Erika neboli Abigail (Abi)

ukázky:
Adélka
Owczarzyová –
relaxační
hudba z mobilu

Ondřej Zemek -
rybolov

LYSÁ HORA NA TŘI ZPŮSOBY

V průběhu měsíců leden, únor a březen jsem měl tu čest uspořádat tři víkendovky se sobotním výstupem na Lysou horu pro děti z poboček Město, Šumbark a Maják. Přestože trasa výletu byla stejná, tak každá víkendovka byla samozřejmě jiná, ale všechny byly moc fajn. Počasí nám pokaždé převážně přálo a dokonce i v březnu jsme s dětmi z Majáku mohli uskutečnit tradiční částečný sjezd Lysé hory na lopatách. Pro ilustraci atmosféry lysohorských výstupů uvádím podrobnější popis víkendovky EXPEDICE LH17 Šumbark.

Zhruba měsíc po EXPEDICI LH17 Město proběhla na konci února EXPEDICE LH17 Šumbark. Byla báječná! Sobotní výlet na Lysou horu byl nadmíru vydařený. V pátek nás nejprve čekala tradiční párková večeře (někteří nejmenovaní účastníci (či lépe účastnice) zvládli spořádat i více než 10 párků při zachování výjimečné zdravotní a duševní pohody 😊), po které následovala neméně tradiční "práce" v dílně. Dále byla na pořadu večera balónková prohazovaná a následoval film na dobrou noc. V sobotu jsme vstávali poměrně brzo a bez problémů jsme zvládli sbalení se na výlet, částečný úklid a snídani i přesun na vlakové nádraží. Z Havířova jsme přes tři vláčky dojeli až do Ostravice a odtud jsme již kráčeli vzhůru pěšky. Dole pod horou už sníh takřka nebyl, ale cestou vzhůru ho utěšeně přibývalo. Vítaná zastávka byla na "Opičárně". Počasí se stále zlepšovalo a tempo celé skupiny bylo vynikající. Jen úplně pod vrcholem nás na cestě ještě čekala náročnější "ledová pasáž", ale i tu jsme nakonec úspěšně zvládli a odměnou nám byl pohled na Beskydy takřka z ptáčích perspektivy. Poprvé za mnohaletou historii střediskových zimních lysohorských výstupů se celá výprava ocitla na vrcholu Lysé již před 13h a tím pádem byla spousta času nejen na občerstvovací posezení ve vrcholové chatě, ale také na pořádné zařádění si na lopatách kousíček pod samotným vrcholem Lysé. A vzhledem k výbornému počasí a obstojným sněhovým podmínkám jsme si náležitě užili i následný sešup-sjezd z Lysé na lopatách a jako vždy to bylo „fajn a pěkné“. Tak zas za rok na Lysé 😊.

Bobr

12 HODINOVÝ VOLEJBALOVÝ (POL) MARATÓN

Niekde som raz čítal, že každý človek, aby bol silnejší a odolnejší, by si mal aspoň raz v živote siahnuť na dno svojich síl. Samozrejme sa to dá vysvetliť mnohokrátmi spôsobmi, no my, volejbaloví nadšenci v Don Bosku sme sa rozhodli, že si na dno svojich síl siahneme doslova a dopísmena. Rozhodol som sa totiž, že pre tých, ktorí majú radi volejbal, ale hlavne majú radi výzvy, sa pokúsim zorganizovať športovú akciu s názvom „12 hodinový volejbalový (pol)maratón“. Jedná sa o ojedinelú športovú akciu takéhoto druhu, konkrétne ide o nepretržitý 12 hodinový volejbalový zápas dvoch zmiešaných chlapčensko –dievčenských družstiev. Samozrejme nie

sme profi športovci, preto v každom družstve budú mať všetci hráči svojich náhradníkov, s ktorými sa budú pravidelne striedať. Sám som zvedavý, koľkí z nás to zvládneme, no pevne verím, že aj keď si mnohí siahneme na to svoje pomyselné dno síl, bude to pre nás príjemne strávená sobota s pohodovými ľuďmi a o to v prvom rade v podstate ide.

Roman

CSVČ sv. Jana Boska Tě zve na ojedinelou sportovní akci:

**12 hodinový
VOLEJBALOVÝ
(půl)MARATON**

Akce je určena pro amatérské volejbalové nadšence, kteří si chtějí otestovat své síly v zápase, kde dva smíšené týmy hrají proti sobě celých 12 hodin. Hráči a hráčky se pravidelně střídají po čtyřech setech. Hlásí se jednotlivci, nikoliv týmy. Maximální počet hráčů je 26.

Datum: 3.6.2017
Čas: 8:00 - 20:00 hod.
Místo konání: CSVČ (Lomená 9; Havířov - Šumbark)
Startovné: 100 Kč/osoba
Přihlášky a víc info: t.č. 731619686
email: r.kalavsky@csvc.cz

VELIKONOCE NA HRADĚ

V pořadí druhá letošní víkendovka Majáku byla velmi pohodová. Proběhla o víkendu před Velikonocemi a opět jsme při ní využili pohostinnost pobočky Šumbark, kde jsme strávili páteční večer a noc i sobotní ráno. V pátek po večeři nás zde čekala drobná tvůrčí práce v dílně, po které následovaly hry v herně a v tělocvičně a nechyběl také večerní film. V sobotu jsme si pospali déle, než bylo obvyklé a o to více síly jsme pak měli na celodenní výlet. Tentokrát jsme se vydali do Ostravy, kde jsme, k velké radosti dětí, navštívili Forum Nová Karolina a pak jsme převážnou část odpoledne strávili na Slezskoostravském hradě. A jelikož zde probíhal velikonoční program, tak bylo stále na co koukat a děti ani vedoucí se rozhodně nenuдили 😊. Na závěr našeho "hradního" pobytu jsme si po loupežnicku upekli pářečky nad "hradním" ohněm a spokojeni se vydali na zpáteční cestu domů. Tak zas třeba časem někam vyrazíme 😊.

Bobr

NADACE OKD POMÁHÁ

Ne každý má to štěstí, že se narodí do úplné rodiny nebo bydlí ve čtvrti, kde je všechno nové a pěkné a krásné, lidé se na ulicích na sebe usmívají a zdraví se. V lokalitě, kde výše uvedené je spíše výjimkou potvrzující pravidlo, už čtvrtým rokem zapustilo kořeny dílo Don Boska. A jak Don Bosko říkal „Zelí, aby mohlo růst, se musí přesazovat“. Od 13. března se klub Přístav přestěhoval do vlastního objektu. Je to starší rodinný domek. Dost sil i peněz stálo už připravit tento dům, aby bylo vůbec možno v něm přebývat. To se podařilo, ale zůstaly jen prázdné místnosti a holé zdi. A tu jsme dostali nápad,

Tento projekt byl realizován
za podpory Nadace OKD

oslovit v našem regionu Nadaci OKD. Vždyť mnozí tátové našich klientů na šachtě doposud pracují. Podali jsme si žádost a byli jsme úspěšní. Díky tomu jsme mohli nakoupit alespoň základní vybavení pro činnost, i když musíme přidat vlastní spoluúčast. Ale to zvládneme.

A tak se děti a mládež těší z nového fotbálku, pingpongového stolu a dataprojektoru.

Nadace OKD
opravdu viditelně
pomáhá
v regionu tam,
kde je to třeba.

Jindřich Honěk

Vážení dobrodinci díla sv. Jana Boska v Havířově.

Letos se blíží oslavy 90. výročí příchodu salesiánů do naší vlasti. Chceme být při tom a s mladými se zúčastnit 28. 9. setkání s hlavním představeným Don Artimem v Brně a pak se všemi příznivci díla svatého Jana Boska v Havířově se zúčastnit 30. 9. blahořečení slovenského salesiána Tituse Zemana v Bratislavě. Jsme součástí velké rodiny Don Boska, salesiánské rodiny, jak nás o tom neustále ujišťuje P. Václav Klement SDB.

V neděli 5. 3. 2017 jsme slavili v přímém přenosu TV NOE mši svatou z kostela sv. Jana Boska v Havířově - Šumbarku. V přímluvách jsem prosil za vás všechny za živé a zemřelé dobrodince díla sv. Jana Boska v Havířově. Dílo je to velké a rozsáhlé a v novodobé historii už má letos 26. narozeniny. Počátky díla ovšem sahají do roku 1965, kdy se tehdy parta mužů mužského pěveckého sboru zasvětila 8.12. Panně Marii. Toto zasvěcení se opakuje každý rok. Už to bylo 51x. Mnozí z těchto tehdejších třicátníků ještě žijí a mnozí už jsou na věčnosti. Proto jsme rádi při mši svaté na všechny vzpomínali. A hlavně na vás, současné dobrodince, bez kterých by dílo nemohlo fungovat. A činíme tak denně při modlitbě a vždy 24. dne měsíce při mši svaté v kapli Panny Marie Pomocnice.

Jak už jsem psal v minulém dopise, tak od roku 2017 jsme začali nové dílo mezi romskou komunitou v sociálně vyloučené lokalitě Havířov – Prostřední Suchá. Tři roky jsme tam působili a mačkali se ve dvou místnostech. Nyní jsme koupili za 1,6 miliónů korun na splátky rodinný dům, kde jsme se od 13. března s misí přestěhovali.

Cesta, jak toto uskutečnit a pokračovat v evangelizaci a pastorači mezi Romy, se našla pod hlavičkou neziskové organizace Don Bosko Havířov o.p.s., kdysi občanského sdružení, které v roce 1991 dílo v Havířově začalo. Díky tomuto kroku můžeme působit jako registrovaná sociální služba. Svátý papež Jan Pavel II. říkal, že církev dýchá dvěma plícemi – východní a západní. My můžeme podobně říci, že dílo Don Boska v Havířově dýchá dvěma plícemi. Jedna plíče je Církevní středisko mládeže sv. Jana Boska (www.csvc.cz) a druhá plíče je nezisková organizace Don Bosko Havířov o.p.s. (www.donboskohavirov.cz)

Žehnám Vám
Jindřich Honěk, ředitel a jáhen
salesián spolupracovník

OZVĚNY Z ORATOŘE

HAŠKOVA I, HAVÍŘOV-MĚSTO, 736 01 TEL. 596 810 145 VÝŠLO: 24.5.2017